

[Ib Christensen]

»Vil ministeren tage skridt til endeligt og officielt at skrinlægge tankerne om en regionalisering af den offentlige arbejdsformidling?«

(Spm. nr. 879).

Begrundelse.

Det giver anledning til utryghed og uvished hos personalet, at planerne om en regionalisering af arbejdsformidlingen ikke officielt er taget af bordet, jfr. skrivelse af 19. maj 1978 fra personaleklubben på arbejdsformidlingen i Næstved (arbejdsmarkedsudvalget, alm. del, bilag 93).

Da tiden synes løbet fra regionaliseringsplanernes centraliserende tendens inden for de enkelte regioner og tværtimod synes at tale til fordel for yderligere decentralisering, herunder også som anført i nævnte skrivelse oprettelse af distriktsnævn ved hvert af de 27 hovedkontorer, må det forekomme rimeligt, at de forældede regionaliseringsplaner opgives.

Den alvorlige og, som det desværre synes, vedvarende dårlige beskæftigelsessituation med deraf følgende øget arbejdspres på arbejdsformidlingskontorerne taler også til fordel for en decentral struktur.

Besvarelse (29/6 78):

Arbejdsministeren (Auken):

Lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. indeholder bestemmelser om, at der skal gennemføres en regionalisering af arbejdsformidlingen under en eller anden form. Det overvejes for tiden i arbejdsministeriet, på hvilken måde man vil kunne gennemføre regionaliseringen inden årets udgang, således at man opnår en så smidig ordning som overhovedet muligt og med det mindste mål af centralisering af arbejdsformidlingens opgaver. Heri ligger en sikring af, at der ikke vil ske indgreb i den lokale betjening af befolkningen.

Til *minister Lise Østergaard (21/6 78) af:*

Kjelgaard (KF):

»Vil regeringen standse den danske statsstøtte til den sydstafrikanske oprørsbevægelse, SWAPO, der nu har afsløret sig som en totalitær bevægelse, der benytter koncen-

trationslejre til indespærring af politiske modstandere?«

(Spm. nr. 880).

Begrundelse.

Regeringen vil almindeligvis gerne give befolkningen det indtryk, at overholdelsen af menneskerettighederne i andre lande ligger den stærkt på sinde. Nu har minister Lise Østergaard givet mig, ikke noget svar på mit spørgsmål af den 9. juni, men en redegørelse for baggrunden for dansk støtte til den militante frihedsbevægelse SWAPO. Hun benægter ikke påstanden om, at SWAPO anbringer politiske modstandere i koncentrationslejre, og svarer indirekte, at regeringen ikke agter at standse sin støtte hertil. Befolkningen må have krav på et tydeligt svar, og derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet til ministeren.

Den marxistiske sydstafrikanske oprørsbevægelse, SWAPO, som modtager millionbistand fra Danmark over den særlige humanitære bevilling til undertrykte folk eller folkegrupper, viger ikke tilbage fra at indespærre politiske modstandere i koncentrationslejre i nabolandene til Namibia (Sydstafrika). Oplysninger herom fremlægges i en ny bog om Danmarks hjælp til såkaldte frihedsbevægelser, skrevet af cand. phil. Peter la Cour. Ifølge disse oplysninger har tidligere SWAPO-medlemmer anklaget SWAPO for at indespærre mere end 1.000 mennesker i en navngiven koncentrationslejr i Zambia, og ifølge bogen har en af SWAPOs ledere selv indrømmet, at der fandtes lejre, hvor SWAPO indespærrede personer, der var imod organisationens partidisciplin.

At SWAPO ikke står for frihed og flertalsstyre, fremgår klart af bevægelsens egne tilkendegivelser. (Se f. eks. Berlingske Tidende 1. maj 1978). Allerede derfor burde regeringen standse bistanden. Men det er naturligvis helt uheldigt, at Danmark skulle yde bistand til en bevægelse, der holder politiske fanger i koncentrationslejre. Jeg håber og venter, at ministeren vil meddele, at bistanden til SWAPO er bragt til ophør.

Besvarelse (3/7 78):

Minister Lise Østergaard:

Det fremgår af mit svar på hr. Kjelgaards tidligere, med samme ordlyd stillede spørgs-